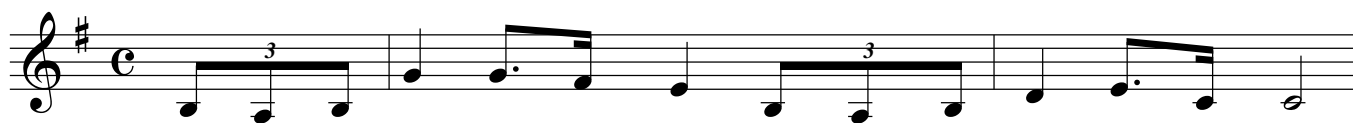

Tình Yêu Chúa Hỡi

Phùng Minh Mẫn

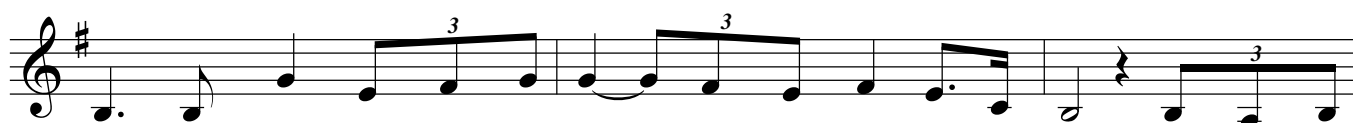

1. Đi hoài đi mãi giữa nhân gian, đâu là niềm an ủi phận người,

2. Bao lần gục ngã giữa đau thương dương trần còn lê bước nhọc nhằn,

lắm lúc chơi vơi đã muốn buông xuôi theo dòng trôi. Vì đã bao lần bội phản, trái tim lạnh
lắm lúc trách móc Chúa hỡi quên con sao lặng thinh? Vì đã phai rồi lòng mến đức trông cậy

lòng buồn chán. Tình yêu Chúa hỡi linh hồn con đau ră rời. Xin Ngài hãy
Ngài mơn mõi. Niềm tin héo úa con đành tâm xa lìa Ngài. Xin Ngài đừng

đến bên con nay đường trần con đã mòn, giữa lúc sóng gió có Chúa nâng niu vỗ về
lánh xa con xin đừng buồn con yếu hèn, những lúc sóng gió bủa lấy thân con, con nhờ

luôn. Khi gót chân này rời ră bước đi âm thầm buồn bã. Tình yêu Chúa
ai? Lòng Chúa nhân từ, còn mãi sẽ không quên người lầm lỗi. Tình yêu Chúa

ĐK.

hỡi nâng hồn con lên với Ngài. Tình Ngài còn đó vẫn thiết tha chờ đón

hỡi linh hồn con khao khát Ngài.

ai đang lạc bước. Tình Ngài dịu êm với những ai nặng gánh

mang bao sầu lo. Nguyện Ngài đủ thương sưởi ấm tâm hồn giá

băng trong mù tối Chúa ơi xin tình yêu dẫn con về cùng Ngài.